

4 - Cinsel Ahlak

Eski Türklerde, cinsel ahlak da çok yüksekti. Yakutlarda, eski yunanlıların Venüs'üne karşılık, bir doğum tanrıçası vardı adıyla verilir.

4 - Cinsel Ahlak

(Ziya Gökalp - Türkçülüğün Esasları)

Eski Türklerde, cinsel ahlak da çok yüksekti. Yakutlarda, eski yunanlıların Venüs'üne karşılık, bir doğum tanrıçası vardı adıyla verilir.

Bu tanrıça, kadınlar doğuracağı zaman imdatlarına yetişir; onların kolayca doğurmasına yardım eder; üç gün lohusanın başı bekledikten sonra, beraberindeki dere, tarla, ağaç, çiçek perileriyle gökyüzünün üçüncü katındaki sarayına döner.

Bununla beraber, Azyt'ın, hiç hoşgörüsü kabul etmeyen, bir partiyi vardır: Namusunu korumamış olan kadınların yardımına kadar yalvarırlarsa yalvarsınlar, ve ne kadar değerli kurbanlar ve hediyeler sunarlarsa sunsunlar bir türlü gelmez.

Bundan başka, Azyt'ın özgü bir yaz bayramı vardır. Bu bayramın sabahında evlerin her tarafı son derece temiz ve süslenmiş hale konular, her fert en güzel elbisesini giyer, en çok sevdiği yemeklerine ise onları yer, herkesin yüzü mutlaka nebeli, pen ve tebessümlü olur. Bu sırada Ak Paman, elinde sazı olduğu halde gelir (kıyba ayinlerini Kara Paman, yaz ayinlerini Ak Paman yürütür) genç kızla dokuz delikanlı seçerek bunları ikişer ikişer, el ele tutturarak asker gibi dizer. Ve kendisi sazını çalar, onları gökyüzüne çıkarıyormuş gibi, ileri doğru yürütür. Sazını çalarken, Azyt hakkındaki ilahileri de söyler. Bu estetik alay, güya üçüncü kat gök zaman, Azyt'ın sarayını koruyan yasaklılar ellerinde gümüş kıybaçlar olduğu halde meydana çıkarlar, Alay içinde namusunu koruyanları varsa onları geri çevirerek diğerlerini Azyt'ın sarayına girmesine izin verirler. İşte namusun bu dini yaptırımları eski, Türklerde cinsel ahlakın yüksek olduğu ve erkekler kadının bu ahlakla aynı derecede sorumlu olduğunu gösterir.

Eski Türk kadınları, tamamen özgür ve serbest oldukları halde, boş işlerle uğraşmazlardı. "Ahlak-ı Alai" kitabında yazıldığına göre, Selçuklu prenseslerinden birisi, Kazvin şehrinin sahibesi idi. Her yıl, ilkbaharda, bu şehrin kenarına gelerek yalvarırlardı. Bir çimenlikte otağın kurardı. Bir yıl, kazvinliler şehre genel bir laşım yaptırmak üzere aralarında para toplamışlardı. Gereklilikleri için, biraz daha altına ihtiyaçları vardı. Behirliler, bu parayı da hanım sultandan istemeğe karar vererek, ileri gelenleri bir kurul Hanım Sultan'ın huzuruna gönderdiler. Bu kurul otağa yaklaşıncaya, otağın önündeki bir sandalye üzerinde oturdu. Hanım Sultan'ın bir örgü örmekte olduğunu görünce: "Bu cimri kadının bize para vermesine imkan yoktur" diye, geldiklerine pişman oldular. Fakat, Hanım Sultan tarafından görüldükleri için, geri dönmeleri de mümkün değildi.

İster istemez, Sultan'ın huzuruna geldiler ve halkın teklifini sundular. Sultan, bütün masraflar kendisi tarafından verileceğinden, toplanan yardımları sahiplerine geri vermelerini emretti ve, hazinedarın çağırarak, laşımlar için gereken bütün paraları kurula teslim etti. Heyet içindeki bir ihtiyar, Sultan'ın elindeki örgü ipinden dolayı zihinlerine gelen haksız kuykuysuyu söyleyince ve, Hanım Sultan bu cevabı verdi: "Evet, benim el ipiyle uğraştığım bütün İranlılar başıyorlar. Oysa bu iş içinde bütün kadınlar, benim gibi, sürekli el ipiyle uğraşırlar. Biz sultanlar böyle el ipiyle uğraşmazsak, ne ile uğraşacağız. Hava bu peylerle mi? Böyle bir şey bizim soymuza yakışmaz. Biz saltanat işlerinden kurtulduktan sonra, boş kalmamak için, fakir kadınlar gibi, hep el ipiyle ve ev işleriyle uğraşırız. Bu hareket, bizim soyumuz için, bir ayıp değil, belki büyük bir şereftir."